

der er Meningene, bør de i Lighed med de andre Sognefolk betale til Præsten, deraf ulede, at der paahviler de nævnte Giere en Forpligtelse til at yde Bidrag eller Recognition, saaledes som § 1 i det foreliggende Lovforslag bestemmer, og dertil i § 8 føie, at de ved Siden af den Jorderne paa-lagte nye Afgift skulle erlægge Hvitbidsoffer og Be-taling for Udsjørelsen af de firklede Forretninger, saa maa jeg tilstaa, at dette forstaar jeg ikke. Det er altsaa paa denne Maade, at Loven i Virke-ligheden skal forstaaes, og det er paa denne Maade, at den ærede Forslagsstiller har for-staaet den omhandlede Bestemmelse i Loven! Jeg skal bemærke, at min Opfattelse gaar ud paa, at enten en Mand er bedre stillet i pekunier Hæn-seende eller flettere stillet, har han i lige Grad Krav paa at blive behandlet med Retfærdighed og Billighed; jeg gaar ud fra, at de Fattige ligesaa-vel som de Velhavende have i lige høi Grad Krav paa Retfærdighed, men at paa den anden Side ogsaa de Velhavende have samme Krav paa Ret-færdighed som de Fattige. Det her omhandlede Lovforslag gjælder ikke blot Personer, som kunne ventes at være i en god pekunier Stilling, Lov-udfastet rammer ikke blot Sædegaardene, men ogsaa enhver Gaard, den være nok saa lille, som stammer fra en oprindelig tiendefri Sædegaard, lige saa vel Folk i bestedne Stillinger, men hvad enten nu det One eller det Andet er Tilfældet, forekommer det mig stridende mod alle funde Grundsatninger at paalægge en Gier en fast til-bagevendende Byrde, som han, da han erhvervede Eiendommen, ikke kunde tage noget Hensyn til, fordi den overhovedet ikke paahvilede Eiendommen dengang, men pludseligt bliver paalagt Eiendommen ved en saadan Lov. Jeg skal anmode det høie Thing om at nægte dette Lovforslag Overgangen til 2den Behandling, ikke af den Grund, at jeg tror, at det i og for sig vilde medføre nogen Fare, hvis man lod det gaa til 2den Behandling, thi jeg holder mig fuldstændig forvisset om, at intet Landsthing og ingen som helst Regjering vil gaa ind paa noget Lovforslag, der i den Grad træder Retfærdigheden under Fødder, som det nærværende Lovforslag gjør, men fordi jeg antager, at det vilde være sørgeligt for Folkethinget selv, om det lod dette Lovforslag passere over til 2den Behandling.

Winther: Jeg sagde før, at jeg ansaa det for nyttigt og ikke fremmede Sagen videre at udtale mig ved denne Leilighed, og jeg skal derfor ogsaa nu blot gjøre et Par ganske korte Bemærkninger mod det, som vi hørte af den ærede sidste Taler. Hvad han udtalte, var jo Noget, hvorom vi have set vidtløftige Afhandlinger i Præsten, og som har været fremsat her i det Mindste tre Gange før. Jeg skal lige over for det ærede Medlems bittere Udtalelser om dette Lovforslag, som han jo vil frakjende al Retfærdighed, troste mig med, at dette Thing flere Gange har ladet denne

Sag gaa videre til Behandling og ifjor har ned-sat et Udvalg deraf. Dernæst skal jeg bemærke, at det gaar mig ligesom det ærede Medlem, der siger, at der skal ydes den Mand, der ikke er vel-havende, Retfærdighed, men at der skal ske den Velhavende den samme Fyldest; det er den samme Grundsatning, som jeg har, og det er derfor ogsaa min Mening, at hvis en Parcellist kommer ind under denne Lov, skal han ikke begunstiges, hvilket det lod til, at det ærede Medlem, forladende sine Grundsatninger, vilde have. Jeg vil derimod have, at Alle skulle betale, hvad de skyldte, hvad enten de ere store eller smaa; saaledes opfatter jeg Ret-færdigheden. Det ærede Medlem omtalte flere Punkter, men det var netop nogle af af dem, med Hensyn til hvilke Udvalget ifjor fandt sig foran-lediget til at begjære yderligere Oplysninger, og det vil derfor efter min Betragtning være unyttigt at udtale sig derom, førend disse Oplysninger komme til at foreligge; thi hvis vi havde haat en anden Anskuelse, kunde vi ifjor have ladet Sagen fremme, uden at lade den gaa i Udvalg. Jeg skal derfor støttet til Udvalgets Betænkning ifjor, ikke indlade mig videre med det ærede Medlem.

Casse: Hvis ikke det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg) havde taget Ordet, vilde jeg ganske kort have gjort det, for at ikke atter nu et Lovforslag, som efter min Overbevisning fuldstændig træder alle Retfærdig-hedens Grundsatninger under Fødder, skulde komme herind i Folkethinget, uden at møde en Indsigelse. Indsigelsen har allerede været fremsat ofte, ligesaa ofte som den ærede Rigsdagsmand omtalte, at han var kommen frem med sit Lovforslag, uden at det var kommen videre, end det nu er kommen efter de forskjellige Forhandlinger, som have fundet Sted. Jeg kan i Et og Alt henholde mig til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6 Valgkreds ansøgte, men jeg skal dog, idet han væsentligt dvælede ved det Punkt i Lovforslagets § 1, som gaar ud paa at give vedkommende Sædegaardseiere Erstatning ved at fritage dem for at yde Bidrag til Underholdning af Sognepræ-sterne, gjøre opmærksom paa, at denne Bestræbelse i Lovforslaget for at rydde Hindringerne af Veien for samme ved at give en Erstatning, netop kom-mer til at fremtræde paa en besynderligere Maade i en anden Henseende. Jeg vil, som sagt, ikke tale om den Erstatning, som Lovforslaget vil til-lægge Sædegaardseierne ved at fritage dem for, hvad de skulle yde til Præsterne; men jeg vil kun der bede bemærket, at de Vælfær, som der er Tale om, ere Offer og Accidentsbetalinger, Væderlag for geistlige Forretninger, og at det Besynderlige i at give den Erstatning, som Lovforslaget gaar ud paa at tilkjende dem for Berøvelsen af Rettig-heder, der ere fuldstændig lovhjemlede, en Erstat-ning, der næsten skulde give Ophævelsen af denne Ret Karakteren af en saubanlig lovmæssig Er-